

ROMÂNIA

TRIBUNALUL ARAD

Operator .../...

Secția de contencios administrativ și fiscal,

litigii de muncă și asigurări sociale

Dosar nr. ..../108/2011

SENTIUNȚA CIVILĂ NR. ...

Ședința publică din data de .....

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC X SRL în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal nu se prezintă nimeni.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care având în vedere că susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din ....11.2011 care face parte integrantă din prezenta, instanța reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ, reclamanta SC X SRL a solicitat în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad , ca prin hotărârea ce va pronunța să se dispună:

- anularea deciziei de soluționare a contestației nr. ..../01.06.2011 ;
- anularea deciziei de impunere nr. F -AR ..../17.03.2011 și a raportului de inspecție fiscală nr F -AR -...../17.03.2011;
- obligarea pârâtei la rambursarea sumelor de .... RON respectiv .... reprezentând TVA, respinse prin decizia de impunere atacată;
- obligarea pârâtei la plata dobânzii legale aferente sumei de .... RON de la data expirării unui termen de 45 de zile subsecvent formulării cererii de rambursare și până la data restituirii efective;
- obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

În motivare, reclamanta arată că în perioada 10.03.2011 - 16.03.2011 societatea a făcut obiectul unei inspecții fiscale a DGFP Arad privind rambursarea TVA, aferentă perioadei noiembrie - decembrie 2010. În urma controlului s-a stabilit în sarcina reclamantei suma de .... RON în mod

suplimentar pentru perioada noiembrie, respectiv i s-a respins suma de .... RON aferentă lunii decembrie 2010 de la rambursare.

Reclamanta arată că la data de 15.04.2011 a formulat contestația cu nr. ... prin care a solicitat pârâtei reformarea deciziei de impunere și admiterea cererilor sale astfel cum au fost formulate, însă la data de ...06.2011 contestația a fost respinsă.

Reclamanta invocă necompetența pârâtei DGFP Arad pentru efectuarea inspecției fiscale privind rambursarea TVA și nulitatea absolută a actelor administrative contestate. Arată că, întrucât administrația publică este guvernată de principiul ierarhizării, societatea are domiciliul fiscal în raza de competență a Administrației Finanțelor Publice Sebiș

Reclamanta invocă lipsa mențiunilor din decizia de impunere cu privire la dreptul recunoscut de art. 9 alin. (1) C. pr. fisc.

Arată că, o altă componentă importantă a dreptului la apărare care este încălcat în mod flagrant de către organele fiscale române, este dreptul contribuabilului de a-și exprima punctul de vedere cu privire la măsurile care urmează să îi fie impuse.

Cu privire la sumele de .... RON, respectiv de .... RON aferente combustibilului consumat în lunile noiembrie - decembrie 2010, reclamanta arată că, organele de control au refuzat să acorde societății noastre dreptul de a deduce TVA pentru combustibilul achiziționat în folosul societății de către domnul ....., cu ocazia deplasării de la domiciliul personal se află în municipiul Arad, la sediul social al societății care se află în comuna Buteni, jud. Arad

Astfel, arată reclamanta, deși cu ocazia inspecției fiscale a demonstrat că societatea se încadrează pe excepția prevăzută de art. 1451 lit. a) din Codul Fiscal, explicitată prin normele metodologice (H.G. nr.44/2004), organul fiscal a susținut contrariul.

Evident că pentru anumite activități, cum ar fi: transportul la și de la locul de muncă pentru salariați, pază și intervenție, curierat, nu ar fi fost echitabilă eliminarea dreptului de deducere, deoarece pentru aceste activități transportul se face cu mașini care îndeplinesc cele două condiții. Astfel, s-au reglementat excepții prin care se recunoaște acest drept. Normele metodologice cuprinse în art. 451 lit. f) din H.G. nr. 44/2004, aferente art. 1451 C. fisc, dispun în mod clar: transportul se asigură în mod gratuit de angajator cu vehicule destinate exclusiv transportului la și de la locul de muncă pentru activități economice, există dificultăți evidente, pentru a găsi alte mijloace de transport și există un acord între angajator și angajat în acest sens. Astfel, domnul ..... este angajat al S.C. x S.R.L., trebuie să se deplaseze zilnic de la domiciliul său din Arad la sediul social al firmei aflat în Buteni sau la domiciliul clienților, pe aceste rute nu există alte mijloace de transport și există un acord între domnul ..... și societate pentru asigurarea transportului, nicio motivare clară și concisă privind motivele pentru care deducerea TVA

pentru combustibil este nelegală în cazul autoturismului utilizat de domnul ....., dar este legală pentru autoturismele folosite de ceilalți angajați.

Pentru toate aceste considerente, reclamanta apreciază că se impune constatarea nulității absolute a deciziei de impunere, a raportului de inspecție fiscală, precum și restituirea sumelor solicitate.

Cu privire la suma de .... RON destinată cheltuielilor de marketing aferente luni decembrie 2010, reclamanta arată că, potrivit art. 21 din Codul Fiscal dispune că sunt deductibile din venituri doar acele cheltuielile care sunt afectate obținerii de venituri și au o legătură economică și/sau juridică cu obiectul de activitate al afacerii.

Prin întâmpinare, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad solicită respingerea acțiunii reclamantei. Invocă excepția inadmisibilității cu privire la capătul de cerere privind Raportul de inspecție fiscală nr F -AR -..../17.03.2011, având în vedere că raportul pe care reclamanta îl contestă este raportul în care au fost prezentate constatările inspecției ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere, iar bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de imputare pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.

În ceea ce privește solicitarea reclamantei de constatare a nulității inspecției fiscale, a raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere ca urmare a nerespectării dreptului la apărare, pârâta arată că nu i-a fost respectat dreptul de a fi audiată cu privire la „chestiunile menționate în cuprinsul deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală.”

Potrivit art 9 Cod procedură civilă, (1) înaintea luării deciziei organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei.

(2) Organul fiscal nu este obligat să aplice prevederile alin. (când: a) întârzierea în luarea deciziei determină un pericol pentru situației fiscale reale privind executarea obligațiilor contribuabilului sau pentru luarea altor măsuri prevăzute de lege; b) situația de fapt prezentată urmează să se modifice nesemnificativ cu privire la quantumul creanțelor fiscale; c) se acceptă informațiile prezentate de contribuabil, pe care acesta le-a dat într-o declarație sau într-o cerere; d) urmează să se ia măsuri de executare silită. Art 43 - Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal se emite numai în formă scrisă.

(2) Actul administrativ fiscal cuprinde următoarele elemente: {j) mențiuni privind audierea contribuabilului.

" Lipsa unuia dintre elementele actului administra referitoare la numele, prenumele si calitatea persoanei im. organului fiscal, numele si prenumele ori denumirea cont: obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoane* organului fiscal, cu excepția prevăzuta la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu."

Referitor la stabilirea în sarcina reclamantei a taxei pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de ... lei cu accesorii aferente în sumă de .... lei, pârâta arată că, societatea în luna noiembrie 2010 a dedus eronat taxa pe valoarea adăugată în sumă de .... lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de combustibil aferente bonurilor fiscale emise de diverși furnizori, conform Anexei nr. 4 la Raportul de inspecție fiscală, destinat funcționării autoturismului cu nr.de înmatriculare ....., utilizat de către administratorul societății, întrucât potrivit art. 145 1 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, „vehiculele utilizate exclusiv pentru transportul personalului la și de la locul de desfășurare a activității reprezintă vehiculele utilizate de angajator pentru transportul angajaților în scopul desfășurării activității economice la și de la reședința acestora/locul convenit de comun acord ia sediul angajatorului sau la și de la locul în care se desfășoară efectiv activitatea sau la și de la reședința angajaților/locul convenit de comun acord la locul de desfășurare a activității, atunci când există dificultăți evidente de a găsi alte mijloace de transport și există un acord colectiv între angajator și angajați prin care angajatorul se obligă să asigure gratuit acest transport."

Pârâta mai arată că, referitor la majorările de întârziere în sumă de ... lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, calculate în sarcina acesteia prin Decizia de impunere nr. F-AR .../17.03.2011, aceasta reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul conform principiului de drept accesorium sequitur principalem.

Referitor la stabilirea în sarcina reclamantei a taxei pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de .... lei, pârâta arată că orice persoană impozabilă are dreptul sa deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, iar justificarea acestora ca fiind destinate operațiunilor sale taxabile revine persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată care a achiziționat bunurile/serviciile respective.

Din actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele: « Referitor la solicitarea reclamantei de constatare a nulității inspecției fiscale ca urmare a necompetenței materiale și teritoriale a pârâtei de a efectua inspecția fiscală, instanța contrar susținerilor reclamantei constată că în baza art. 31 și art. 33 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală coroborat cu Ordinul Președintelui ANAF nr. 343/20.03.2009 - activitatea de inspecție fiscală este organizată la nivelul teritorial prin structura activității cu atribuții de inspecție fiscală fiind subordonată Direcției

Generale a Finanțelor Publice a Județului Arad, astfel că în exercitarea atribuțiilor de competență generală reglementate în art. 32.2 din HG nr. 1050/01.07.2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a OUG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală direcția Generală a Finanțelor Publice are competența generală în ceea ce privește administrarea creanțelor

fiscale, exercitarea controlului și emiterea normelor de aplicare a prevederilor fiscale în materie fiscală.

Cu privire la solicitarea reclamantei de constatare a nulității Inspecției Fiscale și a Deciziei de impunere ca urmare a nerespectării dreptului la apărare, instanța va înlătura ca nefondată susținerea reclamantei care arată că nu i-a fost respectat dreptul de a fi audiată, întrucât așa cum rezultă din înștiințarea comunicată de organul fiscal la data de 16.03.2011 respectiv din notificarea din data de 17.03.2011 rezultă în mod expres că dl. ... - administrator al SC x SRL a confirmat că a luat la cunoștință constatările din raportul fiscal, semnând cu obiecțiuni această notificare.

Nici susținerea reclamantei cu privire la efectuarea inspecției fiscale fără comunicarea avizului de inspecție fiscală nu este justificată întrucât în baza art. 102 alin.2 lit.a din OG nr. 92/2003, organul fiscal a procedat la efectuarea inspecției fiscale și la emiterea deciziei de impunere ca urmare a investirii sale cu cererea de rambursare a TVA înregistrată sub nr. .../20.12.2010 la AFP Sebiș formulată de contribuabila reclamantă aprobată în urma controlului ulterior când s-a rambursat suma de .... lei respectiv în baza cererii nr. ..../25.01.2011.

Instanța reține de asemenea și faptul că decizia de impunere contestată sub aspect formal respectiv raportul de inspecție fiscală respectă cerințele formale prevăzute de art. 46 Cod procedură fiscală sub sancțiunea nulității absolute întrunind condițiile impuse de art. 43 Cod procedură fiscală.

în fapt, instanța reține că prin cererea nr. ..../20.12.2010 reclamanta SC x SRL a solicitat organului fiscal competent rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferentă perioadei noiembrie- decembrie 2010.

Prin Decizia de rambursare a TVA nr. ..../27.12.2010 s-a aprobat la rambursare suma de .... lei reprezentând TVA și s-a stabilit suma de .... Ron obligații de plată suplimentare, fiind respinsă suma de .... Ron, aferentă lunii decembrie 2010 de la rambursare.

Referitor la suma de .... lei reprezentând TVA aferentă achizițiilor de combustibil aferente bonurilor fiscale emise de diverși furnizori destinat folosirii autoturismului cu nr. de înmatriculare ...., instanța pentru lămurirea stării reale de fapt deduse judecății reține că în faza procedurii administrative prealabile organul fiscal competent în adresa nr. ..../27.04.2011 a solicitat societății reclamante să completeze dosarul administrativ cu înscrisuri justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură civilă care să facă dovada că pentru transportul rutier de persoane efectuat cheltuielile cu consumul de carburanți sunt deductibile la calculul venitului impozabil.

La solicitarea organului fiscal societatea reclamantă a răspuns cu adresa ..../09.05.2011 înregistrată la DGFP Arad cu nr. .../09.05.2011 în care a arătat că domnul .... este administratorul și angajatul societății iar pentru informații privind mijloacele de transport pe ruta Arad - Buteni informațiile fiind publice

a îndemnat organul fiscal să solicite aceste informații de la CFR respectiv Compania de Transport Public.

Față de cele arătate instanța ia act că, la dosarul cauzei au fost depuse actele administrative emise de organul fiscal a căror anulare se solicită de reclamant și nici un alt înscris doveditor de natura mijloacelor de probă în sensul celor arătate de organul fiscal.

Raportat la situația reală de fapt dedusă judecății, contrar susținerilor reclamantei care apreciază că refuzul recunoașterii dreptului de deducere consacrat de art. 145 Cod procedură fiscală s-a făcut nelegal deoarece d-nul ... în calitate de salariat al societății x SRL este obligat să se deplaseze la și de la locul de muncă respectiv în comuna Buteni unde societatea are sediul, respectiv și în alte localități, utilizând autoturismul proprietatea societății, instanța constată că, în conformitate cu pct. 1 1 alin. 7 al art. 48 care a fost introdusă de pct. 7 al art. 32, Cap. V din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 34 din 11 aprilie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 249 din 14 aprilie 2009 cu aplicare începând cu data de 1 mai 2009 și a normelor metodologice date în aplicarea Codului fiscal:

ART. 48" (7) Nu sunt cheltuieli deductibile: (...)

1 1) în perioada 1 mai 2009 - 31 decembrie 2010, cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, cu excepția situației în care vehiculele se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;

2. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;

3. vehiculele utilizate pentru închirierea către alte persoane, inclusiv pentru desfășurarea activității de instruire în cadrul școlilor de șoferi.

Normele metodologice: 39 1. Termenii și expresiile prevăzute la ari. 48 alin. (7) lit. 1 1) pct. 1 au semnificațiile prevăzute la pct. 45 1 din normele metodologice date în aplicarea ari. 145 1 din Codul fiscal din titlul VI «Taxa pe valoarea adăugată»."

Astfel ca, la pct. 45Al din normele metodologice la Codul Fiscal aprobate prin HG nr. 44/2004 se prevăd următoarele:

„45 1. (1) în aplicarea ari. 145 1 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: (...) f) vehiculele utilizate exclusiv pentru transportul personalului la și de la locul de desfășurare a activității reprezintă vehiculele utilizate de angajator pentru transportul

angajaților în scopul desfășurării activității economice la și de la reședința acestora/locul convenit de comun acord la sediul angajatorului sau la și de la sediul angajatorului la locul în care se desfășoară efectiv activitatea sau la și de la reședința angajaților/locul convenit de comun acord la locul de desfășurare a activității, atunci când există dificultăți evidente de a găsi alte mijloace de transport și există un acord colectiv între angajator și angajați prin care angajatorul se obligă să asigure gratuit acest transport;"

În considerarea cadrului legal incident instanța reține că în mod corect organul fiscal a dat eficiență prevederilor legale precitate astfel că în cele ceea ce privește deductibilitatea cheltuielilor reprezentând contravaloarea combustibil potrivit noilor reglementări pct 1 1 alin. 7 al art. 48 din Codul fiscal, aplicabil de la data de 01.05.2009 nu sunt considerate cheltuieli deductibile la calculul venitului impozabil în perioada 1 mai 2009 - 31 dec. 2010 cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane cu excepțiile prevăzute la situațiile în care vehiculele se înscriu în oricare dintre categoriile prevăzute la pct. 1 -3 al punctului 1 1 din articolul de lege menționat.

Cu privire la acest aspect instanța constată că susținerile reclamantei respectiv că societatea prestează și servicii la sediul clienților, domnul ... deplasându-se atât la sediul societății cât și în alte localități în timpul programului de lucru, rămân simple afirmații fără nici o acoperire legală în condițiile în care așa cum întemeiat a reținut organul fiscal societatea reclamantă nu a făcut dovada utilizării exclusiv în scopul realizării de operațiuni taxabile, conform art. 145 alin. 2 lit. a din Codul fiscal, ceea ce impunea ca societatea reclamantă să facă această dovadă cu documente justificative, ceea ce în speță însă reclamanta nu a dovedit.

În lipsa unor documente legale - ordine de deplasare, foi de parcurs sau orice alte documente cu care să se justifice consumul de combustibil achiziționat cu bonurile fiscale la care reclamanta face trimitere, în mod corect organul fiscal a reținut că suma de .... lei reprezentând TVA aferentă achizițiilor de combustibil evidențiată în bonuri fiscale emise de către diverși furnizori a fost dedusă eronat.

Având în vedere că nu au fost respectate prevederile art. 145 alin. 1 din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal instanța constată că obligațiile fiscale suplimentare calculate în sarcina societății reclamante în sumă de .... lei- TVA suplimentar sunt legal datorate precum și majorări de întârziere aferente calculate în sarcina reclamantei reprezentând măsura accesorie în sumă de ....lei.

Referitor la capătul de cerere privind suma de .... Ron reprezentând TVA suplimentară aferentă achizițiilor din luna decembrie 2010 reprezentând cadouri clienți, instanța constată că societatea reclamantă a achiziționat cu factura nr. ..../19.12.2010 emisă de societatea m SRL cadouri în sumă de .... lei din care TVA în sumă de ..... lei.

Potrivit art. 21 din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare. 2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și: (...) i) cheltuielile pentru marketing, studiul pieței, promovarea pe piețele existente sau noi, participarea la târguri și expoziții, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii; ^A Sfera de aplicare a dreptului de deducere ART. 145 (1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei. (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:
a) operațiuni taxabile;"

Raportat la starea reală de fapt dedusă judecății instanța constată că în procedura administrativă prealabilă în temeiul art. 7 , art. 206 din Codul de procedură fiscală, organul fiscal competent cu adresa nr. ..../27.04.2011 a solicitat reclamantei documente justificative în sensul mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală, în vederea justificării încadrării acestor cheltuieli în categoria cheltuielilor prev. la art. 21 alin. 2 din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, respectiv „ cheltuieli pentru marketing, studiul presei, promovarea pe piețele existente sau noi, participarea la târguri și expoziții," potrivit susținerilor reclamantei.

În considerentele acestor aspecte instanța constată că argumentele reclamantei nu sunt susținute cu înscrisuri justificative care să probeze că bunurile achiziționate- cadouri, sunt în favoarea unor persoane care nu au calitatea de salariați ai societății, respectiv că acestea au fost achiziționate în folosul operațiunilor sale taxabile așa cum dispun prevederile art. 145 alin. 2 lit a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevederi legale care în temeiul cărora dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri condiționează tocmai destinația bunurilor achiziționate.

În aceste condiții simpla deținere a unor facturi de achiziție nu îndeplinesc condiția legală instituită în norma legală a articolului de lege menționat pentru a beneficia de dreptul de deducere a TVA dacă nu se justifică că aceste cheltuieli au concurat la realizarea de venituri impozabile.

Instanța reține totodată și faptul că potrivit constatărilor de control din raportul de inspecție fiscală că factura fiscală nr. ..../19.12.2010 în sumă de ... lei din care TVA în sumă de .... lei reprezentând cadouri a fost înregistrată în contabilitate cu nota contabilă ...-.... la capitolul cheltuieli reclamanta nefacând dovada că aceste cheltuieli sunt cheltuieli de protocol, astfel că potrivit art. 68 din Codul de procedură fiscală care dispune în mod imperativ că sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale aparține contribuabilului care „ are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricărei cereri adresate organului fiscal", astfel că, față

de cele arătate instanța apreciază că în mod corect organele fiscale au reținut că reclamanta nu avea dreptul să deducă TVA aferent în sumă de .... lei aferent sumei de ... lei reprezentând cadouri achiziționat cu factura fiscală nr. .../19.12.2010 emisă de societatea m SRL.

Pe cale de consecință, instanța având în vedere că motivele invocate de reclamantă nu evidențiază și nu probează aspecte de nelegalitate a actelor administrative emise de pârâtă, instanța va respinge acțiunea reclamanter și va menține decizia de soluționare a contestației nr. ..../01.06.2011 , decizia de impunere nr. F -AR .../17.03.2011 și a raportului de inspecție fiscală nr F -AR -...../17.03.2011, ca legal și temeinic emise de organele fiscale.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE

Respinge acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamanta SC x SRL - cu sediul ales la Cab. Av. ..., str. ..., în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad pentru anularea deciziei de soluționare a contestației nr. .../01.06.2011 , decizia de impunere nr.F-AR .../17.03.2011 și a raportului de inspecție fiscală nrF-AR-.../17.03.2011, precum și pentru obligarea pârâtei la rambursarea sumelor de .... Ron respectiv .... Ron reprezentând TVA cu plata dobânzii legale.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare. Pronunțată în
ședința publică din 30 noiembrie 2011.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.